

Στα Τέμπη

Νικόλαος Πιτσόλης, Αντγος ε.α., Επίτιμος Διευθυντής Ζ' Κλάδου/ΓΕΕΘΑ

Κλαίνε αδέρφια, κλαίνε οι γονείς, κλαίει ο κόσμος όλος
Εξήντα νέοι έφυγαν, εξήντα νέοι λείπουν
Στα Τέμπη έφυγαν κι αυτοί, στα Τέμπη όπως κι άλλοι
Καταραμένος τόπος έγινε, καταραμένος τόπος μοιάζει
Δεν θα 'θελα να 'μουν γονιός που 'χασε το παιδί του
Ούτε ο σταθμάρχης θα 'θελα που χαράμισε τη ζωή του
Γιατί Θεέ μου το άφησες και πάλι να συμβεί;

Τόσα παιδιά χαθήκανε, όλα τους θα μας λείψουν
Θα γίνονταν επιστήμονες, θα πήγαιναν στρατιώτες
Τίποτα όμως δεν θα συμβεί, τίποτα δεν θα γίνει
Σε μαύρο σάκο βρίσκεται το άψυχο κορμί τους
Άδικος θάνατος γι' αυτούς, ανείπωτος ο πόνος
Γιατί Θεέ μου το άφησες και πάλι να συμβεί;

Φίλοι και συγγενείς δεν θα ξαναϊδωθούνε
Γονείς, αδέρφια, συγγενείς δεν θα νεκροφιλήσουν
τα νέα παιδιά που έφυγαν, που τα 'κλεψε ο Χάρος
Σ' ένα κουτί παρέλαβαν τα άψυχα κορμιά τους
Δεν τους αφήνουν να τα δουν, δεν πρέπει να το κάνουν
Οδυνηρό και να τα δουν, οδυνηρό και όχι
Γιατί Θεέ μου το άφησες και πάλι να συμβεί;

Άνδρες ανίκανοι τολμούν να καταλάβουν θέσεις
Άνδρες ανίκανοι μπορούν και να σκοτώνουν νέους
Τριάντα χρόνια το έφτιαχναν και πάντα γκρεμιζόταν
Τόσοι οι επιστήμονες, τόσοι κι οι εργολάβοι
Ένας δεν έχει τον Θεό βάλει μεσ' την ψυχή του;
Άφησαν τις δόλιες τις ψυχές, έρμια στον Χάρο
Γιατί Θεέ μου το άφησες και πάλι να συμβεί;

Ναι, ναι, φταίμε κι εμείς, ναι, ναι, φταίνει κι οι άλλοι
Πολιτικοί και άρχοντες, χάσανε τον σκοπό τους
Αφήσανε το τραίνο μοναχό, αφήσανε τον Χάρο μόνο
Να επιλέγει τις ψυχές, ν' αποφασίζει μόνος

Ψάχνουν να δουν ποιος έφταιξε, εκτός απ' τον σταθμάρχη
Μ' αλήθεια γιατί κωφεύουμε; Φταίμε κι εμείς οι άλλοι
Αφήσαμε όλους αυτούς μόνο να διορίζουν
Αφήσαμε όλους αυτούς μόνο να αποφασίζουν
Να αποφασίζουν όμως τι; Για τη ζωή των άλλων
Νέων παιδιών που έφυγαν, που όλοι μας τα κλαίμε

Γιατί Θεέ μου το άφησες και πάλι να συμβεί;